

**СТРАТЕГІЇ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ,
ЯКІ МАЮТЬ
СОЦІОАДАПТАЦІЙНІ
ТРУДНОЩІ**

МАРКЕРИ СОЦІОАДАПТАЦІЙНИХ ТРУДНОЩІВ

- Порушення здатності дитини контролювати та регулювати свою поведінку.
- Гіперактивність.
- Порушення уваги.
- Імпульсивність.

- ❖ Порушення соціальної взаємодії
- ❖ Порушення комунікації:
 - ❖ розуміння мовлення
 - ❖ висловлення власних потреб
- ❖ труднощі в розпізнаванні та прояву емоцій
- ❖ Стереотипні або повторювані моторні рухи, стереотипне використання речей або мовлення (наприклад, прості моторні стереотипії, постукування предметами, ехолалія)
- ❖ Порушення сенсорної інтеграції

Спеціальна
підтримка

Базові
стратегії

БАЗОВІ СТРАТЕГІЇ В РОБОТІ З ДІТЬМИ З СОЦІОАДАПТАЦІЙНИМИ ТРУДНОЩАМИ

Встановлення керівного контролю:

- ✓ Встановлення контакту/довіри
- ✓ Створення структурованого середовища (передбачуваність, візуальна підтримка, правила, мінімалізація відволікаючих чинників)
- ✓ Чіткі короткі інструкції
- ✓ Мотивація через інтереси
- ✓ Урок має бути максимально цікавим, захоплюючим
- ✓ Використання заохочення
- ✓ Метод тайм-ауту (перерви)/ контроль часу

Співпраця з батьками та фахівцями

Встановлення контакту/довіри

- Спостерігайте за дитиною та її поведінкою, дізнайтесь про її інтереси. Використовуйте їх, щоб почати спілкування.
- Поважайте особистий простір: діти можуть не любити фізичний контакт.
- Зберігайте спокій, доброзичливість і відкритість у спілкуванні.
- Використовуйте прості, зrozумілі слова.
- Уникайте критики чи осуду. Дитина повинна відчувати, що ви її підтримуєте.
- Налагодьте невербальний контакт: Посмішка, зоровий контакт (якщо дитина комфортно це сприймає), привітний тон голосу – важливі елементи.
- Слухайте учня: Навіть якщо дитині важко висловлювати свої потреби, спостерігайте за її поведінкою та реакцією, щоб розуміти її стан.

Зверніть увагу на сильні сторони дитини та використовуйте їх для розвитку!

Створення структурованого середовища

Скеруйте поведінку в потрібне русло та допомагайте в організації діяльності (дитина має мати чітке місце для навчання без зайвого на столі, поруч намальована схема що за чим робити)

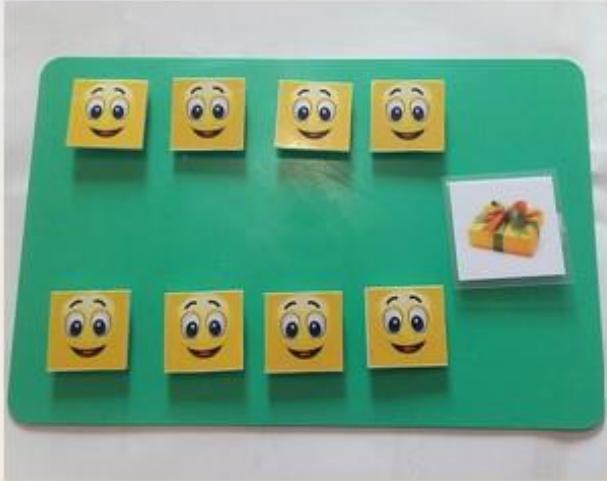
Зовнішнє середовище:

- Має бути позбавлене негативного впливу, провокуючих факторів, бути максимально вільним від спокус.
- Має бути **зрозумілим і передбачуваним**, воно повинно функціонувати згідно з чіткими правилами. Коли дитина не знає, що за чим – вона розгублюється (щоденні ритуали, ритм життя, повторення, візуальний розклад, усні нагадування).

Візуалізація: весь навчальний матеріал повинен підкріплюватися візуальним рядом, а також виконанням практичних завдань.

Максимальна візуалізація (візуалізація розкладу, візуалізація правил поведінки)
Моделювання

- система заоочень (система жетонів, контракти)
- підкріплення для виконання завдання.

Спочатку використовувати матеріальне підкріплення (іграшки, музику), а потім звичайні (похвала). По мірі навчання підкріплення мають зменшуватись.

Використовуйте підкріплення!

Позитивне підкріплення. Хваліть дитину за правильну поведінку та виконання завдань (словесно, наклейками, жетонами тощо), навіть якщо це дрібниці.

Мотиваційна система. Використовуйте систему заоочень, яка мотивує дитину працювати та слідувати правилам.

Чіткі правила та межі

Слід встановити чіткі рамки, які не дозволяють дитині вийти за межі бажаної поведінки. Дитина має чітко знати, що її контролюють. Вона не повинна користуватися повною свободою. Дорослий здійснює моніторинг поведінки дитини та скерує її у необхідному напрямку.

Установіть зрозумілі правила. Пояснюйте їх простою мовою або використовуйте візуальні підказки (наприклад, плакати або картки).

Будьте послідовними. Виконуйте свої обіцянки та дотримуйтесь встановлених правил.

ЧОТИРИ ФУНКЦІЇ НЕБАЖАНОЇ ПОВЕДІНКИ:

1. Привернути увагу
2. Отримати бажане (мультфільм, цукерку, іграшку)
3. Уникнути виконання вимог (заняття)
4. Самостимуляція (отримання задоволення)

Важливо розуміти, що зазвичай дитина не має альтернативної навички, як без «небажаної поведінки» отримати те, що вона хоче.

Метод тайм-ауту (перерва)/ контроль часу

Повинна бути присутня допоміжна система моніторингу часу, яка допомагає дитині організовувати свої дії у певних часових рамках (таймери, пісочні годинники)

Має бути структурований час і простір, де дитина може насолоджуватись свободою «випускати пару», виявляти свою потребу у моторній активності (має бути відповідний простір для гри, де дитина може робити те, що хоче).

- Забезпечте можливість рухатися протягом дня, наприклад, через активні ігри.
- Використовуйте сенсорну сумку/коробку або сенсорний куточек + ПРАВИЛА
- Куточек для усамітнення або відпочинку

Труднощі з самоорганізацією та саморегуляцією :

уміння працювати з навчальним приладдям (наприклад, знаходити потрібну сторінку у підручнику);

вміння орієнтуватися у просторі школи (наприклад, знаходити свій клас та інші приміщення у школі);

Вміння організувати свій час на перерві (здатність вибрати собі одне або кілька занять у вільний час);

Вміння адекватно реагувати на програш та ін.

ПІДСУМОК:

Замість того, щоб сигналізувати учню про те, що потрібно бути уважнішим – підкріпіть увагу учня

Труднощі під час засвоєння знань з математичної галузі

Запис та розв'язок задач

- недостатнє розуміння прочитаного тексту (її умови та питання) і неможливість наочно уявити те, про що йдеться в умові завдання.

розв'язання задач з грошовими одиницями, мірами довжини, об'єму, маси

- пов'язано з труднощами оволодіння абстрактними поняттями

труднощі співвіднесення слів з арифметичними діями

- («купила», «приїхав/ поїхала», «поклала/принесла», "скільки всього" т.ін. математичними термінами (ділене, дільник, частка та ін.

труднощі при вирішенні завдань з одиницями виміру часу (секунда, хвилина, година, доба, тиждень, місяць, рік, століття)

- обумовлено недостатньою сформованістю часових уявлень.

Вирішення простих і складених задач з різними величинами (ціна, кількість, вартість; швидкість, час, відстань).

- Відзначаються стійкі труднощі під час вирішення завдань, пов'язаних з рухом двох об'єктів: назустріч та у протилежних напрямках. Це обумовлено не лише абстрактністю використовуваних понять, а й недостатністю практичного досвіду учнів.

Особливості формування математичних понять

Усе навчання повинно починатися з розвитку **наочних форм мислення**.

Підводити учнів до узагальнення слід шляхом поступового переходу від практичних дій з реальними (об'ємними) предметами до виконання цих же дій з площинними зображеннями предметів, а від них до дій, що спирається на сприйняття предметів (складання і розв'язання прикладів і завдань із використанням картинок), і, нарешті, до дій з уявними предметами. Після цього переходять до **абстрактних чисел і арифметичних дій з ними**.

Діти з особливими освітніми потребами можуть використовувати **візуальні та конкретні матеріали** для засвоєння математичних концепцій.

Наприклад, **графіки, діаграми, числові лінійки та 3D математичні моделі** можуть сприяти кращому розумінню матеріалу. Також надзвичайно важливо мати перед собою **«план дій» (орієнтири) та пояснення**, до якого дитина може за необхідністю звертатися.

Особливості формування математичних понять

- ❖ Підбір завдань на основі особистого досвіду. Зрозуміти і вирішити завдання з особистого досвіду про цукерки чи іграшки набагато простіше, ніж, наприклад, завдання про швейну майстерню;
- ❖ Обігравання умови завдання з використанням реальних предметів;
- ❖ Візуалізація умови завдання необхідна для розуміння її змісту та включає: наочну ілюстрацію (малюнок), схему та короткий запис;
- ❖ Підготовка спеціального бланка з умовою завдання, схемою, коротким записом та місцем для запису рішення та відповіді.

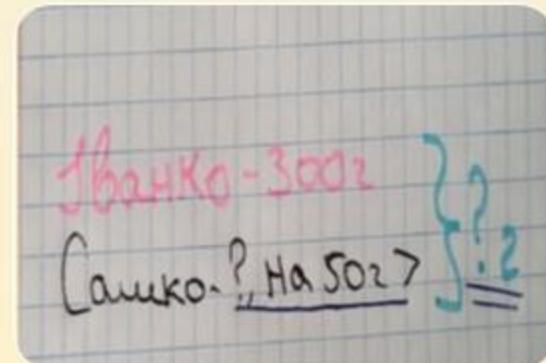
дія додавання

перший доданок	другий доданок	сума
2	6	= 8

сума

Бібліотека "БібліоМіс"

A worksheet for addition. It features a title 'дія додавання' (addition operation). Below it is a table with three columns: 'перший доданок' (first addend), 'другий доданок' (second addend), and 'сума' (sum). An example calculation '2 + 6 = 8' is shown. A green arrow points from the word 'сума' to the equals sign. At the bottom of the table, there is a small note: 'Бібліотека "БібліоМіс"'.

ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ НАЗВ КОМПОНЕНТІВ ДІЙ:

Додаткові візуальні підказки

- використання назв та позначень операцій складання, віднімання множення та поділу. Для подолання цих труднощів застосовуються візуальні підказки з назвами компонентів дій:
 - доданок, доданок, сума;
 - - зменшуване, від'ємник, різниця;
 - - множник, множник, добуток;
 - - ділене, дільник, частка.

Використання шаблонів з назвами компонентів дій

Для вирішення прикладів ефективно використовувати шаблони, що ламінують. Вписуючи числа до клітинок з відповідними написами, дитина читає назви компонентів дій. Систематичне використання таких шаблонів призводить до закріплення формування навичок.

Додавання +	Віднімання -
Скільки всього?	Скільки залишилось?
Більше на?	Менше на?
Приніс, купив, поклав, прибігли...	Забрали, подарували, віднесли, полетіли...

Стрічка часу

Секунда	Хвилина	Година	Доба	Тиждень	Місяць	Рік
	бо сек	бо хв	24 год	7 днів/діб	4/5 тижнів	12 місяців

Вивчення компонентів дій

Доданок	Доданок	Сума
4	4	8

ТРУДНОЩІ, ЯКІ ВИНИКАЮТЬ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ МАТЕРІАЛУ З МОВНО – ЛІТЕРАТУРНОЇ ГАЛУЗІ:

- ❖ Написання переказів та творів;
- ❖ Написання твору за заданою темою, сюжетною картиною, власними спостереженнями;
- ❖ Визначення теми та основної думки твору.

Труднощі з плануванням та організацією тексту;

Обмежений словниковий запас.

Труднощі з розумінням емоцій та соціальних ситуацій;

Часто сприймають інформацію буквально, що ускладнює розуміння прихованого сенсу, або узагальнення.
Можуть зосередитись на деталях і не бачити цілісної картини.

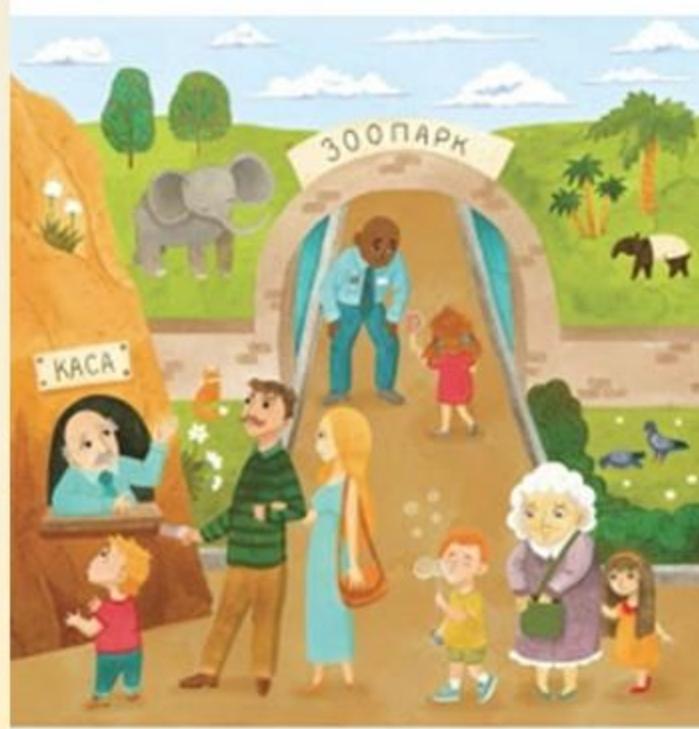

Неповне розуміння прочитаного (сприйняття, труднощі з узагальненням, з розпізнаванням причинно - наслідкових зв'язків.

Розуміння основної ідеї твору вимагає абстрактного мислення.

Навчання усвідомленню змісту прочитаного:

- ❖ Адаптація текстів;
- ❖ Візуалізація текстів;
- ❖ Програвання подій розповіді.

ДЛЯ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ПЕРЕКАЗУ

Використовуються картки, в яких під час прочитання тексту фіксуються основні події оповідання, тобто складається його план.

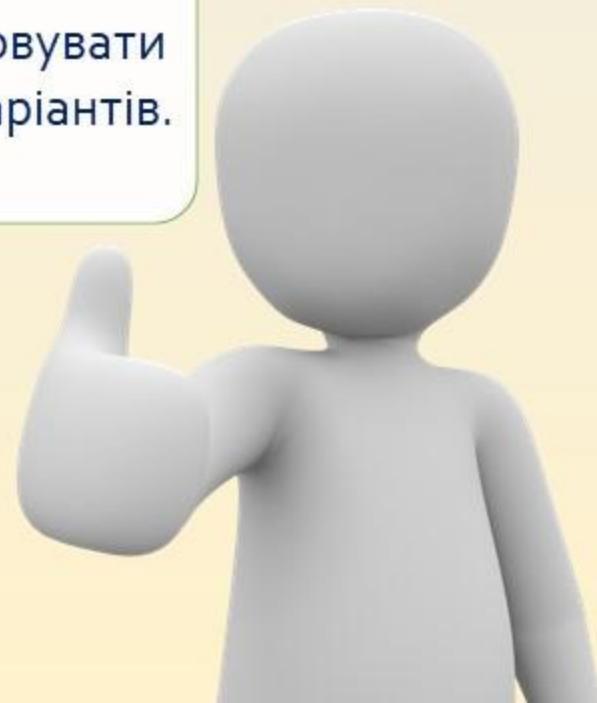
Для формування вміння **вигадувати можливе продовження оповідання** використовується прийом вибору із запропонованих варіантів.

Події відображаються у *вигляді тексту*, а також схематичних зображень чи картинок, попередньо роздрукованих учителем. Можливе поєднання обох варіантів.

У вигляді написаного тексту, чи вигляді картинок.

Можна використовувати комбінацію цих варіантів.

Після прочитання вчитель просить переказати текст із опорою на записи та картинки. У міру вдосконалення навички необхідність використання картки для переказу зводиться до мінімуму.

Які стратегії використовувати?

Вміння усно складати текст на певну тему:

- ❖ Цікаві для дітей теми (за інтересами дитини);
- ❖ Опорні питання, опорні слова і картинки.

Перш ніж складати текст, дитину вчать складати окремі речення з питань, картинок та опорних слів. Коли ця навичка автоматизована, окремі речення об'єднуються у короткий текст.

Основні способи навчання написання переказу – це:

- ❖ Візуалізація за допомогою ілюстрацій;
- ❖ Використання бланків із записом послідовності подій оповідання;
- ❖ Використання спеціальних бланків для конспектування.

Спочатку

Потім...

Після цього...

В кінці...

	Тема тексту: _____	
	Головні герої (Хто брав участь?)	
	Місце дії (Де відбувається подія?)	
	<p>Послідовність подій:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Початок: Що сталося спочатку? 2. Розвиток: Що сталося потім? 3. Кульмінація: Який був найважливіший момент? 4. Закінчення: Чим усе закінчилося? 	
	Висновок або головна думка (Про що цей текст?):	
		<p>Приклад бланку, який можна використовувати для запису послідовності подій під час навчання переказу. Бланк допоможе дитині структурувати інформацію та полегшить процес преказу.</p> <p>Як працювати:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Читання тексту разом: Дитина читає текст (або слухає, якщо читання викликає труднощі). 2. Заповнення бланку поетапно: Ви обговорюєте кожен пункт і записуєте відповіді разом. 3. Перевірка послідовності: Читайте заповнений бланк разом і переконайтесь, що події вказані в правильному порядку. 4. Написання переказу: Дитина, використовуючи бланк як підказку, пише свій текст.

Які стратегії використовувати?

При навчанні написання творів описового та оповідального характеру, пов'язаних з подіями з життя дитини - використовуються фотографії, що відображають найбільш яскраві та незабутні для дитини події.

Наприклад, при підготовці твору про відвідування театру батькам необхідно заготовити одну, або кілька фотографій, кожна з яких ілюструє окремий епізод: поїздку автобусом, вхід до театру, перевдягання в гардеробі, власне вистава тощо.

Для формування вміння визначати тему та основну думку тексту використовуються картки-підказки з різними варіантами, діти обирають відповідну відповідь.

Наприклад: В: Сухомлинський «Сонячний день взимку»

Основна думка:

1. Люби і бережи природу
2. Кожна пора року по – своєму красива

Після того як вчитель разом із учнями склали план оповідання, що складається з тез і картинок до кожної частини.

Цей план розрізається на очах у учня на частини (кожен шматочок відповідає частині плану).

Розкладавши шматочки в правильному порядку, дитина відтворює текст.

Відновлення подій оповідання

Навчання вмінню встановлювати зв'язок за змістом між частинами тексту.

(Відновлювати деформований оповідальний текст)

Здійснюється у кілька етапів:

етап 1 – вчити співвідносити ілюстрації з окремими частинами тексту;

етап 2 – розташування частин тексту у певній послідовності.

Вчитель читає текст, робить невелику паузу після закінчення смыслової частини і пропонує підібрати ілюстрацію до прочитаного уривку. Як додаткова підказка використовується заздалегідь складений план із виділеними опорними словами. Ці ж слова виділяються у самому тексті.

5. Запиши речення в зошит по порядку.

Хлопчик поливає дерево.

Він саджає дерево.

Хлопчик копає ямку.

Він збирає урожай яблук.

На індивідуальному бланку учня написано речення (якщо текст короткий) або частини тексту у неправильній послідовності. Учень має відновити послідовність, поставивши в квадратику біля потрібного речення чи частини відповідну цифру.

Для формування розуміння соціальних взаємин герой використовуються соціальні історії.

У рамках корекційних занять педагог разом із дитиною готовить соціальну історію, що пояснює взаємини герой оповідання.

- Для формування **розуміння переносних значень** використовується **візуалізація**: створюються наочні альбоми. На окрему фразу приділяється окрема сторінка. У верхній частині сторінки: фраза та пояснення її значення. Нижня частина сторінки містить фотографії, ілюструють пряме та переносне значення.

Ловити гав	Ллє, як з відра	Як кішка з собакою
Бути неуважним	Сильний дощ	Ворогувати
		

Дітям важко робити аналіз, тому що вони часто не розуміють соціального та морального підтексту.

Під час вивчення днів тижня та частини доби:

- ❖ Пов'яжіть з життєвим досвідом дитини.
- ❖ Частини доби мають вивчатися у співвідношенні, з подіями дня, режимними моментами (використовуйте фотографії дитини під час режимних моментів).
- ❖ Заповніть розклад на тиждень. Використовуйте візуалізацію.

При вивченні днів тижня потрібно звертати увагу, що розклад уроків, за яким навчаються в школі, різний і залежить від дня тижня. Але, крім шкільного розкладу, можуть бути різні додаткові заняття після школи, що заносяться до індивідуального розкладу дитини. Подібні розклади на день, на тиждень не тільки роблять життя учня передбачуваним, отже, більш спокійним, а й допомагають йому краще освоїти часові уявлення.

Вивчення пір року:

- ❖ У класі та вдома **корисноМАТИ календар**, на якому видно одразу усі три місяці кожної пори року, а число виділено червоним квадратиком, який можна пересувати. Необхідно привчити дитину щодня пересувати квадратик на нове число.
- ❖ Бажано, щоб під час вивчення тем «Осінь», «Зима», «Весна», «Літо», заплановане педагогом, виходячи з календарних термінів, коригувалося з огляду на те, що під час вивчення теми учні **можуть побачити за вікном**.
- ❖ Вивчення пір року має супроводжуватися навчанням **умінню вибирати одяг за погодою**. При цьому також використовуються різні візуальні підказки.

12 ГРУДЕНЬ	01 СІЧЕНЬ	02 ЛЮТИЙ	03 БЕРЕЗЕНЬ
04 КВІТЕНЬ	05 ТРАВЕНЬ	06 ЧЕРВЕНЬ	07 ЛИПЕНЬ
08 СЕРПЕНЬ	09 ВЕРЕСЕНЬ	10 ЖОВТЕНЬ	11 ЛИСТОПАД

Які властивості води зображені на малюнках?

Зазвичай ми бачимо воду у вигляді рідини. У такому разі кажуть, що вода перебуває в **рідкому** стані. Вода може перебувати і в **газоподібному** стані — це **пара**. Воді також притаманна дивовижна властивість перетворюватися на **лід**.

Які стани води зображені?

Як зробити завдання доступним для сприйняття?

ПІДСУМОК

Покрокове навчання, коли формується навчальна навичка (навичка виконання конкретного завдання)

розвивається на велику кількість дрібних кроків. Кожен крок відпрацьовується окремо, після чого з цих кроків вибудовується певний алгоритм, що дозволяє учневі виконати потрібне завдання.

Абстрактні поняття візуалізуємо!!!! (промальовуємо, клеємо, розкладаємо, практично взаємодіємо)

 movavi

Nº1 BMP

НАПРИКЛАД, РОЗГЛЯНЕМО НАВИЧКУ РОЗВ'ЯЗАННЯ ПРИКЛАДІВ НА ДОДАВАННЯ В МЕЖАХ 10 З ОПОРОЮ НА НАОЧНІСТЬ (СХЕМУ). ДЛЯ ОВОЛОДІННЯ ЦІЄЮ НАВИЧКОЮ УЧЕНЬ ПОВІНЕН:

вміти порахувати кількість предметів від 1 до 10 та показати потрібну цифру

глобально сприймати кількість предметів та показувати потрібну цифру;

вміти взяти /намалювати кількість предметів на прохання вчителя чи дивлячись на цифру;

вміти додати/домалювати потрібну кількість предметів до наявної кількості (дивлячись на другу цифру), щоб підсумковий результат не був більше 10;

забирати необхідну кількість предметів від вже наявної кількості, дивлячись на другу цифру;

Після того як всі перераховані навички будуть сформовані, необхідно об'єднати їх у певний алгоритм і запропонувати учневі, вирішити приклад додавання в межах 10.

*Застосування адаптацій під
час викладання фізичного
виховання з дітьми, які мають
соціоадаптаційні труднощі.*

СОЦІОАДАПТАЦІЙНІ (ОСОБИСТІСНІ, СЕРЕДОВИЩНІ) ТРУДНОЩІ

Труднощі
соціальної
комунікації

Труднощі
соціальної
взаємодії

Поведінкові
труднощі

Сенсорні
порушення

Труднощі соціальної комунікації

Рекомендації

Контролювати гучність надання інструкцій (стояти близько до вчителя).

Короткі та чіткі інструкції, за потреби додаткове пояснення.

Інструкцію супроводжувати показом вправи, потім переходити на словесну інструкцію, від простого до складного.

Використовувати картки, малюнки, візуальний план уроку.

Визначити за допомогою кого/чого привертати увагу (сигнал, картка, відповідальний учень/асистент).

Контролювати виконання поставленого завдання.

Розвивати здатність орієнтуватись у просторі.

Бар'єри

- Чути
- Розуміти
- Говорити
- Концентрувати увагу

 ХОДЬБА НА П'ЯТАХ	 ХОДЬБА НА НОСКАХ	 пенал відкритий	 м'яч баскетбольний	 баскетбольне кільце
 НАХИЛИ В БІК	 НАХИЛИ ВПЕРЕД	 тримати кубок	 грати в теніс	 м'яч футбольний
		 сітка	 стіл для настільного тенісу	 Ракетка і тенісний м'ячик

Труднощі соціальної взаємодії

Рекомендації

Встановити контакт з дитиною.

Чіткі правила з техніки безпеки (постійно нагадувати).

Розвивати велику моторику, як наслідок покращуються соціальні навички (марш, ігри з м'ячем та ін.)

Використання ігор на взаємодію та ігри з чіткими, зрозумілими для дитини правилами.

Сприяти становленню здатності до міжособистісної взаємодії.

Учити працювати у колективі.

+ попередні рекомендації з комунікації.

Бар'єри

- Порушення в розумінні причинно-наслідкових зав'язків.
- Порушення в розумінні власних дій та дій інших.
- Порушення під час соціальної взаємодії з дорослим та однолітками.

Поведінкові труднощі

Бар'єри

- постійно проявляє рухову активність, не маючи певної цілі;
- не вміє зосередитися на виконанні поставленого завдання;
- практично завжди стає ініціатором сварок, конфліктів, бійок,
- імпульсивність, не може конструктивно вирішити конфліктну ситуацію;
- балакучість; дуже важко чекати
- слабка концентрація уваги;
- не підкоряється вказівкам педагога, не вміє тривалий час підкорятися груповим правилам, вислухувати і виконувати інструкції.

Поведінкові труднощі

Рекомендації

Дозвоні фізичні навантаження.

Використовувати дихальну гімнастику під час уроку.

У заключній частині виконувати вправи на розслаблення, малорухливі ігри, мета яких заспокоїти дітей та знизити фізіологічне навантаження.

Давайте право вибору.

Залучайте дитину до шкільних обов'язків, доручаючи їй конкретні справи, за які вона несе відповідальність.

Нехай дитина стоїть на початку або кінці строю.

Коли це доречно, ігноруйте деструктивну поведінку учня.

Використовуйте тайм-аут як крайній засіб (стілець, кімната або місце).

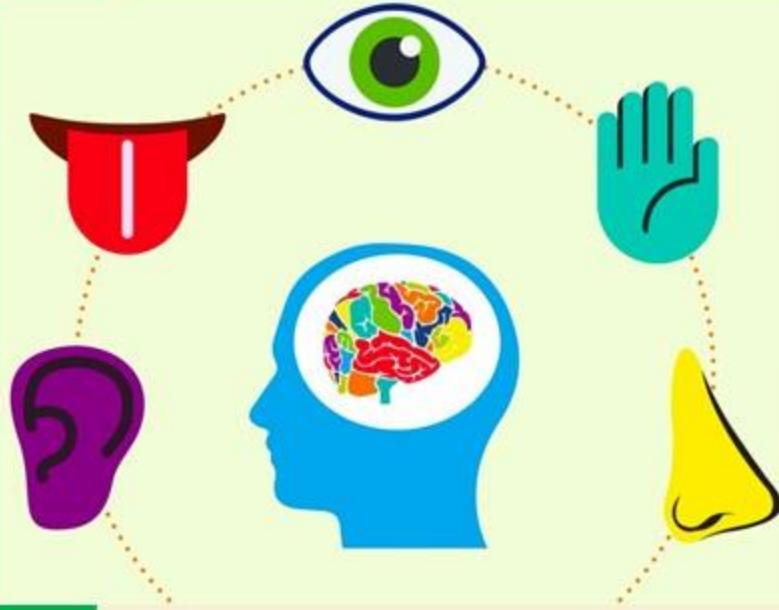
Послідовні правила та наслідки повинні дотримуватися всіма, хто їх впроваджує.

Особливу увагу слід приділяти вправам, які розвивають міжпівкульні взаємозв'язки (одночасні рухи правою і лівою частиною тіла тощо).

Ігри мають бути цікавими і корисними. Також необхідно, щоб ігри були спрямовані на тренування трьох важливих функцій - уваги, рухової активності та імпульсивності.

Сенсорні порушення

Інтеграція – це вид організації чого - небуть. Інтегрувати, означає зібрати або організувати різні частини в одне ціле. Сенсорна інтеграція - це процес, під час якого людина приймає, розрізняє та обробляє відчуття, що надходять через різні сенсорні системи.

Основними симптомами порушення СІ є:

- ✓ Гіперактивність/гіпоактивність;
- ✓ Затримка розвитку мовлення;
- ✓ Розлади м'язового тонусу;
- ✓ Порушення координації (крупної або мілкої моторики);
- ✓ Труднощі концентрації уваги або імпульсивність;
- ✓ Швидка втомлюваність;
- ✓ Комунікативні порушення;
- ✓ Слабка організація поведінки, відсутність планування;
- ✓ Труднощі в навчанні.

Під час рухової активності інтегруються такі якості:

Кінестетичні- завдяки змінам положення тіла, рук, ніг, голови.

Вестибулярні- через відчуття рівноваги поступає інформація про зміни положення тулуба чи його окремих частин відносно напряму дії сили тяжіння.

Зорові- дитина дивиться, фіксує результат власної дії, багато разів повторює, покращує ефективність руху.

Слухові- розпізнання звуків різного ступеня складності сили.

Дотикові- відчуття, що інформують про локалізацію і силу виконуваного руху.

ПІРАМІДА НАВЧАННЯ

Схема розвитку мозку будь-якої дитини, поетапного формування когнітивних функцій. Вона ілюструє, наскільки все навчання дитини, її інтелект, поведінка, мова залежить від нижніх поверхів піраміди, і особливо від фундаменту, нервової системи. Не забезпечивши розвиток дитини на нижніх «поверхах», ми не можемо вимагати формування досвіду, який знаходиться на вищих «поверхах» піраміди навчання.

Співпраця з батьками та фахівцями

- ✓ Батьки можуть розповісти про вподобання, страхи, фобії чи ефективні підходи до спілкування.
- ✓ Консультуйтесь з фахівцями: Логопеди, психологи та інші спеціалісти можуть дати практичні рекомендації.

Взаємодія та співпраця

Дякуємо за увагу!!!

